

Διαδρομή στους δρόμους της Μεγάλης

Τε

/ Ορ

Η

πίστη ως άρρηκτο τείχος.

Πιστεύω, στη σκέψη της Εκκλησίας, σημαίνει εμπιστεύομαι, αποδέχομαι, συναινώ. Αποδέχομαι ότι ο Θεάνθρωπος Ιησούς, ο Σταυρωθείς και Αναστάς υπέρ της του κόσμου ζωής και σωτηρίας, είναι η εγγύηση της προσωπικής μου καταξίωσης, δικαίωσης και λύτρωσης.

Εμπιστεύομαι σ' Εκείνον τη ζωή μου όλη, με τις χαρές και τις λύπες της, με τα πάθη και τα προβλήματά της και αγωνίζομαι, με τη δική Του βοήθεια, με το δικό Του λόγο, να βρω την ελπίδα και να κατακτήσω την ευτυχία.

Η πίστη, στη γλώσσα του Αποστόλου Παύλου, ξεπερνά την έννοια της πιστότητας στο Θεό και της εμπιστοσύνης απέναντι στο θέλημά Του.

Αναλαμβάνει την έννοια της αξιοπιστίας εκείνου που δηλώνει άνθρωπος του Θεού, έναντι των άλλων κι έναντι του Θεού.

Η αξιοπιστία, που μπορεί να ταυτιστεί και με την ειλικρίνεια, είναι αγαθό δύσκολα αναγνωρίσιμο στη σημερινή ζωή του κόσμου, ενώ, συχνά, απουσιάζει και από τη

ζωή και τους λόγους και των ανθρώπων της Εκκλησίας. Πόσο δύσκολο είναι να βρεθεί σήμερα άνθρωπος ο λόγος του οποίου να είναι συμβόλαιο, να ταυτίζεται και με τις προθέσεις του αλλά και με τις πράξεις του, να μη λειτουργεί ως επικάλυμμα απίστευτης υποκρισίας και κακότητας; [\(περισσότερα...\)](#)